

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Gliwicach
44-100 Gliwice, ul. Wyszyńskiego 2
WYDZIAŁ IV
tel. (32) 238-98-30

Dnia 9 marca 2018 r.
Sygn. akt IV SAB/GI 373/17

W odpowiedzi należy podać
sygnaturę akt Sądu

UM Bytom (naprody)

Stowarzyszenie Sieć Obywatelska
Watchdog Polska w Warszawie
ul. Ursynowska 22/2
02-605 Warszawa

DORĘCZENIE ODPISU WYROKU

W wykonaniu zarządzenia Sędziego sprawozdawcy z dnia 1 marca 2018 r. sekretariat Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego doręcza – jako Skarżącemu – odpis wyroku wraz z uzasadnieniem z dnia 14 lutego 2018 r. wydanego na posiedzeniu niejawnym w trybie uproszczonym.

SPESJALISTA

Agnieszka Rogońska-Bil

POUCZENIE

1. Od powyższego wyroku przysługuje skarga kasacyjna do Naczelnego Sądu Administracyjnego w terminie 30 dni od daty doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem, za pośrednictwem tutejszego Sądu, przy czym oddanie pisma w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe albo placówce pocztowej operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo polskim urzędzie konsularnym jest równoznaczne z wniesieniem go do sądu (art. 83 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Dz. U. z 2017 r. poz. 1369 ze zm.). Skarga kasacyjna złożona po upływie tego terminu zostanie odrzucona (art. 178 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Dz. U. z 2017 r. poz. 1369 ze zm.).
2. Skarga kasacyjna, pod rygorem odrzucenia, powinna być sporządzona przez pełnomocnika będącego adwokatem lub radcą prawnym albo doradcą podatkowym w sprawach obowiązków podatkowych i celnych oraz w sprawach egzekucji administracyjnej związanej z tymi obowiązkami lub rzecznikiem patentowym w sprawach własności przemysłowej.
3. Strona może wystąpić do Sądu o przyznanie jej prawa pomocy przez ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek w tym przedmiocie powinien być złożony na urzędowym formularzu według ustalonego wzoru. Złożenie tego wniosku wpływa na rozpoczęcie biegu terminu do wniesienia skargi kasacyjnej

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lutego 2018r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach
w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia WSA Małgorzata Walentek (spr.)
Sędziowie	Sędzia NSA Tadeusz Michalik
	Sędzia WSA Marzanna Sałuda

po rozpoznaniu w trybie uproszczonym na posiedzeniu niejawnym
w dniu 14 lutego 2018r.

sprawy ze skargi Stowarzyszenia „Sieć Obywatelska Watchdog Polska” w Warszawie
na bezczynność Prezydenta Miasta Bytom
w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej

1. zobowiązuje Prezydenta Miasta Bytomia do rozpoznania wniosku skarżącego z dnia 22 lutego 2016 r. w zakresie nieobjętym pismem z 19 września 2017 r. nr PP:1431.9.2017 w terminie 14 dni
2. stwierdza, że organ dopuścił się bezczynności
3. stwierdza, że bezczynność nie miała miejsca z rażącym naruszeniem prawa
4. oddala wniosek o wymierzenie organowi grzywny
5. zasądza od Prezydenta Miasta Bytomia na rzecz skarżącego kwotę 100 zł (słownie: sto złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania sądowego.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem
SPECJALISTA
Agnieszka Rogowska-Bil

Uzasadnienie

Wnioskiem z 22 lutego 2016 r Stowarzyszenie Sieć Obywatelska Watchdog Polska z siedzibą w Warszawie (dalej „Stowarzyszenie”) zwróciło się do Urzędu Miejskiego w Bytomiu o udostępnienie informacji publicznej w następującym zakresie: listy imion i nazwisk pracowników samorządowych, którzy w 2015 r. otrzymali nagrodę/nagrody, wysokość tej nagrody/tych nagród w odniesieniu do każdego z nagrodzonych pracowników samorządowych, informacji o tym, jakie osiągnięcia w pracy zawodowej stanowiły podstawę ich przyznania w odniesieniu do każdego pracownika samorządowego.

W odpowiedzi na wniosek pismem z 1 marca 2016 r. poinformowano Stowarzyszenie, że żądane informacje nie stanowią informacji publicznej, gdyż wynagrodzenia pracowników należą do kategorii dóbr osobistych i są chronione przepisami prawa.

Na skutek wniesionej przez Stowarzyszenie skargi na bezczynność Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach wyrokiem z dnia 6 czerwca 2017 r. sygn. akt IV SAB/GI 129/17 zobowiązał Prezydenta Miasta Bytom do rozpoznania wymienionego na wstępie wniosku z 22 lutego 2016 r. w terminie 14 dni oraz stwierdził, że organ dopuścił się bezczynności, ale nie miała ona miejsca z rażącym naruszeniem prawa.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że Prezydent Miasta Bytom jest zobowiązany do udostępniania informacji publicznej, jako organ władzy publicznej, oraz że zakres żądanych we wniosku informacji stanowi informację publiczną, w rozumieniu art. 1 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. d) i f), pkt 4 lit. a) tiret 1 oraz pkt 5 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r., poz. 1764 ze zm., dalej w skrócie „u.d.i.p.”). Zatem wystąpiły podmiotowe i przedmiotowe przesłanki warunkujące udostępnienie żądanej informacji, jako informacji publicznej. Mając na względzie, że organ nie udzielił żądanej informacji, ani nie wydał decyzji odmawiającej jej udzielenia, Sąd uznał skargę za uzasadnioną.

Jednocześnie Sąd stwierdził, że w stosunku do osób nieobjętych obowiązkiem ujawniania swoich dochodów prawodawca dopuszcza możliwość ograniczeń wynikających chociażby z art. 5 ust. 2 u.d.i.p. Natomiast ograniczenie to nie dotyczy

osób pełniących funkcje publiczne. Sąd dokonał przy tym wykładni pojęcia "osoby pełniące funkcje publiczne" dzieląc w tym zakresie poglądy wyrażane w orzecznictwie sądowym, a także w wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 marca 2006 r. sygn. K 17/05. Na tej podstawie Sąd wywiódł, że pracownikami samorządowymi pełniącymi funkcje publiczne lub mającymi związek z pełnieniem funkcji publicznych w rozumieniu art. 5 ust. 2 zd. 2 u.d.i.p. będą nie tylko pracownicy, wydający decyzje administracyjne z upoważnienia Prezydenta Miasta Bytom, ale także inni pracownicy samorządowi, którzy w ramach swoich obowiązków wykonują zadania, które wywierają wpływ na podejmowanie rozstrzygnięć o charakterze władczym, a zatem osoby pełniące takie stanowiska, na których podejmuje się działania wpływające bezpośrednio na sytuację prawną innych osób, lub która łączy się co najmniej z przygotowaniem szeroko rozumianych decyzji dotyczących innych podmiotów. Sąd wskazał, że ustawowy obowiązek udostępnienia informacji o wynagrodzeniu i innych składnikach uposażenia dotyczy nie tylko osób pełniących funkcje publiczne, ale również pracowników organów administracji, którzy nie pełnią funkcji publicznych, w przypadku gdy osoby te oświadczą, że rezygnują z prawa do prywatności. W przypadku nie złożenia takiego oświadczenia informacje o ich wynagrodzeniu nie mogą być udostępnione.

Prawomocny wyrok wraz z aktami sprawy został doręczony organowi w dniu 7 września 2017 r. Pismem z dnia 19 września 2017 r. podpisany pod nim pracownik oznaczony jako Naczelnik Wydziału podał listę pracowników samorządowych pełniących funkcje publiczne, którym w 2015 r. wypłacono nagrody. W tym zakresie wymieniono trzech zastępców Prezydenta i Skarbnika Miasta, podano wysokość otrzymanych przez nich nagród w I, II i IV kwartale 2015 r. oraz wskazano, że nagrody są uznaniowe i przyznawane zgodnie z art. 36 ustawy z 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych, za szczególne osiągnięcia w pracy zawodowej. Poza tym wskazano, że pozostałe nagrody zostały wypłacone pracownikom zatrudnionym na stanowiskach pomocniczych i obsługi nie posiadających żadnego wpływu na procesy decyzyjne, których dochody nie są objęte obowiązkiem ujawnienia dochodów zgodnie z art. 5 ust. 2 u.d.i.p.

Pismem z dnia 11 października 2017 r. Stowarzyszenie powołując art. 3 § 2 pkt 8 w zw. z art. 50 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu

przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016 r., poz. 717 ze zm., dalej w skrócie „P.p.s.a.”) wniosło skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego na bezczynność Prezydenta Miasta Bytom, (dalej „Prezydent”) któremu zarzuciło naruszenie:

- Konstytucji RP w zakresie, w jakim stanowi normatywną podstawę do udostępnienia informacji publicznej o działalności jednostek organizacyjnych w zakresie, w jakim wykonują one zadania publiczne i gospodarują mieniem komunalnym lub majątkiem Skarbu Państwa,
- art. ust. 1 pkt. 2 lit. f oraz art. 5 u.d.i.p. w zakresie, w jakim za informację publiczną uznaje informację o majątku publicznym jednostki samorządu terytorialnego,
- art. 16 ust. 1 u.d.i.p. w zakresie, w jakim odmowa udostępnienia informacji publicznej następuje w drodze decyzji, poprzez niezastosowanie skutkującej brakiem wydania odpowiedniej decyzji w przypadku ograniczenia prawa do informacji publicznej,
- art. 153 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w zakresie, w jakim Sąd w wyroku z dnia 6 czerwca 2017 r. sygn. akt IV SAB/GI 129/17 wskazał sposób postępowania Prezydentowi w jaki ma dokonać analizy zakresów obowiązków, wystąpić do pracowników o rezygnację z prawa do prywatności oraz wydania decyzji odmownej w przypadku ograniczenia prawa do informacji.

Na tej podstawie skarżące Stowarzyszenie wniosło o zobowiązanie Prezydenta do rozpatrzenia wniosku z 22 lutego 2016 r., orzeczenie że bezczynność miała miejsce z rażącym naruszeniem prawa, wymierzenie organowi grzywny oraz zasądzenie kosztów postępowania. W uzasadnieniu wskazano, że w piśmie organu z 19 września 2017 r. przedstawiono wysokość nagród przyznanych czterem osobom pełniącym funkcje publiczne oraz poinformowano, że pozostałe nagrody wypłacone zostały osobom, które nie mają wpływu na procesy decyzyjne. Zdaniem skarżącego również w przypadku nagród przeznaczonych dla personelu pomocniczego, jak i dane tych osób stanowią informację publiczną. Natomiast organ nie udostępnił informacji z powodu uznania, że jej udostępnienie naruszałoby prywatność osoby fizycznej. Jednakże pomimo tego nie wydał decyzji odmownej w tym zakresie, zgodnie z art. 16 u.d.i.p. W ocenie skarżącego powyższe, jak również brak

wykonania wyroku stanowi uzasadnienie dla orzeczenia o rażącej bezczynności oraz wymierzenia organowi grzywny.

W odpowiedzi na skargę organ wniósł o jej odrzucenie względnie oddalenie. Zdaniem organu realizując wydany w sprawie wyrok z dnia 6 czerwca 2017 r. sygn. IV SAB/GI 129/17 udostępniono informację publiczną w piśmie z 19 września 2017 r., zachodzą zatem przesłanki do odrzucenia skargi na podstawie art. 58 § 1 pkt ^a P.p.s.a., gdyż sprawa objęta skargą pomiędzy tymi samymi stronami została już prawomocnie osądzona. Jednocześnie z ostrożności procesowej wniesiono o oddalenie skargi. Argumentowano, że zgodnie ze wskazaniem Sądu co do dalszego postępowania dokonano analizy zakresu czynności powierzonych pracownikom samorządowym, którzy otrzymali nagrody w 2015 r. Osoby wskazane w ww. piśmie pełnią funkcje publiczne, zaś pozostałe, które otrzymały nagrody, są zatrudnione na stanowiskach pomocniczych i obsługi i nie posiadają żadnego wpływu na procesy decyzyjne. W kontekście przedstawionego przez Sąd stanowiska informacja o nagrodach tych osób nie podlega ujawnieniu. W związku z tym zarzuty skargi uznano za niezasadne oraz wniesiono o nieobciążanie organu kosztami postępowania, gdyż nie dał on podstaw skarżącemu do wystąpienia ze skargą

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Na podstawie art. 1 § 1 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. z 2017 r., poz. 2188), sądy administracyjne sprawują wymiar sprawiedliwości w zakresie swojej właściwości przez kontrolę działalności administracji publicznej, która według art. 1 § 2 tej ustawy – co do zasady - sprawowana jest pod względem zgodności z prawem. Natomiast zgodnie z art. 3 § 2 pkt 8 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1369, zwanej dalej w skrócie: "P.p.s.a."), kontrola działalności administracji publicznej przez sądy administracyjne obejmuje m.in. orzekanie w sprawach skarg na bezczynność organów w przypadkach określonych w art. 3 § 2 pkt 1- 4 P.p.s.a.

Bezczywność organu administracji publicznej zachodzi natomiast wówczas, gdy w prawnie ustalonym terminie organ ten nie podjął żadnych czynności w sprawie lub wprawdzie prowadził postępowanie, ale – mimo istnienia ustawowego obowiązku – nie zakończył go wydaniem w terminie decyzji, postanowienia lub też innego aktu lub nie podjął stosownej czynności określonej w art. 3 § 2 pkt 1-4 P.p.s.a.

Przedmiotem zaskarżenia w niniejszej sprawie jest bezczynność Prezydenta Miasta Bytom polegająca na niezatałwieniu wniosku skarżącego z dnia 22 czerwca 2017 r. o udostępnienie informacji publicznej, tj. listy imion i nazwisk pracowników samorządowych, którzy w 2015 r. otrzymali nagrodę/nagrody, wysokość tej nagrody/tych nagród w odniesieniu do każdego z nagrodzonych pracowników samorządowych, informacji o tym, jakie osiągnięcia w pracy zawodowej stanowiły podstawę ich przyznania w odniesieniu do każdego pracownika samorządowego - w zakresie w jakim organ ten nie udostępnił informacji ani nie wydał decyzji, w związku z wyrokiem WSA w Gliwicach z 6 czerwca 2017 r. sygn. akt IV SAB/GI 129/17.

Sąd nie znalazł podstaw do odrzucenia skargi. Wbrew stanowisku organu, ponowna skarga wniesiona po wyroku sądu uwzględniającym skargę na bezczynność nie może być uznana za niedopuszczalną w rozumieniu art. 58 § 1 pkt 4 P.p.s.a. tylko dlatego, że Sąd orzekł już w sprawie na bezczynność. Celem skargi na bezczynność jest wymuszenie na organie administracji publicznej zachowań określonych w przepisach prawa. Tak więc skargę na bezczynność można wnieść aż do czasu zatałwienia przez właściwy organ sprawy przez wydanie decyzji, postanowienia albo innego aktu lub podjęcia czynności. Nie zachodzi zatem w takiej sprawie stan tzw. powagi rzeczy osądzonej. Ponadto jak przyjmuje się w literaturze i orzecznictwie uprawnienie z art. 154 P.p.s.a. dotyczące skargi na niewykonanie wyroku nie wyłącza również możliwości złożenia skargi na bezczynność (lub przewlekłe prowadzenie postępowania) z art. 3 § 2 pkt 8 i 9 w odniesieniu do aktów i czynności określonych w art. 3 § 2 pkt 1-4a (por. P. Tarno, Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz, Warszawa 2004, s. 226; T. Woś (w:) T. Woś, H. Knysiak - Sudyka, M. Romańska - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Komentarz, Wydanie VI LexisNexis 2016). Zatem strona, po wydaniu wyroku uwzględniającego skargę na bezczynność, może korzystać zarówno z jednego, jak i z drugiego środka prawnego według własnego wyboru, ponieważ

środki te odnoszą się do różnych materii (skarga na bezczynność ma doprowadzić do określenia, czy organ jest zobowiązany w danej sytuacji do wydania aktu administracyjnego, bądź podjęcia czynności, skarga zaś o ukaranie zmierza do wymierzenia organowi sankcji za niewykonanie wyroku). Ponadto w ustawie Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi brak jest podstaw do wyłączenia dopuszczalności skargi na bezczynność organu administracji publicznej, zaistniałą po wyroku sądu administracyjnego uwzględniającym skargę (por. wyrok WSA w Rzeszowie z 5 grudnia 2013 r. sygn. II SAB/Rz 106/13 i podane tam orzecznictwo).

Dla dopuszczalności skargi na bezczynność nie ma natomiast znaczenia okoliczność, z jakich powodów określony akt (decyzja, postanowienie lub inny akt) nie został podjęty lub czynność nie została dokonana, a w szczególności, czy bezczynność organu spowodowana została zawinioną lub niezawinioną opieszałością organu w ich podjęciu lub dokonaniu, czy też wiąże się z przeświadczeniem organu, że stosowny akt lub czynność w ogóle nie powinna zostać dokonana, wyrażającym się np. w odmowie wydania decyzji w związku z błędnym przekonaniem organu, że załatwienie sprawy nie wymaga jej wydania.

Przechodząc więc do oceny zasadności skargi Stowarzyszenia należało mieć na względzie to, czy po wyroku tuż. Sądu z dnia 6 czerwca 2017 r. uwzględniającym skargę na bezczynność organ nadal pozostaje w bezczynności w załatwieniu wniosku skarżącego z 22 czerwca 2016 r. Wyrokiem tym zarówno Sąd orzekający w niniejszej sprawie, jak i organy są związane, z mocy art. 153 P.p.s.a. Przepis ten stanowi, że ocena prawna i wskazania co do dalszego postępowania wyrażone w orzeczeniu sądu wiążą w sprawie ten sąd oraz organ, którego działanie lub bezczynność było przedmiotem zaskarżenia.

W wyroku z 6 czerwca 2017 r. sygn. akt IV SAB/GI 129/17 Sąd zobowiązał Prezydenta Miasta Bytom do załatwienia wskazanego wniosku w terminie 14 dni od daty otrzymania prawomocnego orzeczenia wraz z aktami. Sąd jednoznacznie stwierdził, że Prezydent Miasta Bytom, jest zobowiązany do udostępniania informacji publicznej jako organ władzy publicznej oraz że zakres żądanych we wniosku informacji stanowi informację publiczną w rozumieniu przepisów u.d.i.p. Oznacza to, że informacje, o jakie wystąpił skarżący we wniosku z 22 czerwca 2016 r. w zakresie imion i nazwisk pracowników samorządowych, którzy w 2015 r. otrzymali nagrody,

wysokość tych nagród oraz uzasadnienie ich przyznania, bez względu na to czy dotyczą osób pełniących funkcje publiczne lub mającymi związek z pełnieniem funkcji publicznych, czy osób które funkcji takich nie pełnią, stanowią informację publiczną w rozumieniu u.d.i.p.

W związku z oceną charakteru wnioskowanej informacji przyjętą przez Sąd załatwienie przedmiotowego wniosku powinno nastąpić zgodnie z przepisami u.d.i.p. tj. poprzez udzielenie informacji w drodze czynności materialno - technicznej (art. 7 ust. 1 pkt 2 u.d.i.p.), poprzez odmowę jej udzielenia w drodze decyzji administracyjnej, lub umorzenie postępowania w tej samej formie z przyczyn uregulowanych w przywołanej ustawie (art. 16 ust. 1 w zw. z art. 14 u.d.i.p.). Przy czym przez odmowę udzielenia informacji publicznej należy rozumieć sytuację, w której organ posiada informację o charakterze publicznym, ale jej nie udostępnia, ponieważ prawo do informacji podlega ograniczeniu ze względu na tajemnice ustawowo chronione lub ze względu na prywatność osoby fizycznej lub tajemnicę przedsiębiorcy (art. 5 ust. 1 i 2 u.d.i.p.). Ochrona nie dotyczy natomiast osób sprawujących funkcje publiczne. Czynności tych organ, powinien dokonać w terminie określonym w ustawie.

Pozostawanie w bezczynności przez podmiot obowiązany do udostępnienia informacji publicznej w rozumieniu ustawy o dostępie do informacji publicznej, oznacza niepodjęcie przez ten podmiot, w terminie wskazanym w art. 13 u.d.i.p., bądź określonym przez Sąd, stosownych czynności, to jest nieudostępnienie informacji ani niewydanie decyzji o odmowie jej udostępnienia (art. 16 ust. 1 u.d.i.p.).

W sprawie prawomocny wyrok WSA w Gliwicach z 6 czerwca 2017 r. wraz z aktami został doręczony organowi w dniu 7 września 2017 r. W dniu 19 września 2017 r, a więc w czternastodniowym terminie określonym przez Sąd, udostępniono skarżącemu żadaną informację w zakresie dotyczącym czterech osób, które pełnią funkcję publiczną, tj. trzech Zastępców Prezydenta oraz Skarbnika Miasta. Nadto wskazano, że pozostałe nagrody zostały wypłacone pracownikom zatrudnionym na stanowiskach pomocniczych i obsługi nie posiadających żadnego wpływu na procesy decyzyjne, których dochody nie są objęte obowiązkiem ujawnienia dochodów zgodnie z art. 5 ust. 2 u.d.i.p. O ile zatem uznano, że informacja dotycząca nagród pracowników, którzy nie pełnią funkcji publicznych nie może być udostępniona na

skutek ograniczeń prawa do informacji publicznej, określonych w art. 5 u.d.i.p., a nadto pracownicy ci nie wyrazili zgody na udostępnienie takich informacji, wówczas organ powinien zgodnie z art. 16 ust. 1 wydać decyzję administracyjną o odmowie udostępnienia tych informacji, jako informacji publicznych. Przewidziane w art. 5 ust. 2 u.d.i.p. ograniczenia w zakresie udostępnienia informacji publicznej nie zmieniają bowiem istoty informacji i nie skutkują tym, że traci ona walor informacji publicznej. Natomiast w sprawie nie budzi wątpliwości, że ani w terminie wyznaczonym przez Sąd, ani do dnia orzekania w niniejszej sprawie organ takiej decyzji nie wydał.

W związku z tym należało uznać za zasadny zarzut bezczynności polegającej na nieudostępnieniu żądanych informacji ani niewydaniu decyzji o odmowie jej udostępnienia co do tej części pracowników, którzy nie zostali wymienieni w piśmie organu z 19 września 2017, a którym nagrody wypłacono. Dlatego koniecznym stało się zobowiązanie organu do rozpatrzenia wniosku skarżącego z dnia 22 czerwca 2016r. w zakresie dotyczącym pozostałych pracowników, których w piśmie z 19 września 2017 r. nie wymieniono imiennie, o czym orzeczono w pkt 1 wyroku, na podstawie art. 149 § 1 pkt 1 P.p.s.a.

Niezależnie od powyższego należało także poczynić kilka uwag. Otóż Sąd we wspomnianym wyroku z dnia 6 czerwca 2017 r. dokonał wykładni pojęcia „osoby pełniące funkcje publiczne” dzieląc w tym zakresie poglądy orzecznictwa sądów administracyjnych, w tym zwarte w wyroku TK, które szeroko zaprezentował. Na tej podstawie wywiódł, że pracownikami samorządowymi pełniącymi funkcje publiczne lub mającymi związek z pełnieniem funkcji publicznych w rozumieniu art. 5 ust. 2 zd. 2 u.d.i.p. będą nie tylko pracownicy, wydający decyzje administracyjne z upoważnienia Prezydenta, ale także inni pracownicy samorządowi, którzy w ramach swoich obowiązków wykonują zadania, które wywierają wpływ na podejmowanie rozstrzygnięć o charakterze władczym, a zatem osoby pełniące takie stanowiska, na których podejmuje się działania wpływające bezpośrednio na sytuację prawną innych osób, lub która łączy się co najmniej z przygotowaniem szeroko rozumianych decyzji dotyczących innych podmiotów. Takimi osobami będą niewątpliwie pracownicy merytoryczni wydziałów czy referatów urzędu, bądź zajmujący samodzielne stanowiska, którzy w indywidualnych sprawach innych podmiotów prowadzą postępowania administracyjne, chociaż nie wydają decyzji administracyjnej, jednak

przygotowują całość materiału dowodowego takiej sprawy a nawet przygotowują projekty decyzji administracyjnych, czy np. osoby uprawnione do wydawania zaświadczeń w imieniu organu, czy też realizujące wnioski w indywidualnych sprawach administracyjnych np. o wydanie dowodu osobistego, czy innego dokumentu urzędowego. Do takich osób, na co wskazał także Sąd, nie zalicza się natomiast zatrudnionych na stanowiskach o charakterze usługowym i technicznym, co dotyczy szeregowych pracowników nie posiadających żadnego wpływu na procesy decyzyjne, wykonujących szeroko rozumiane czynności pomocnicze (np. obsługa biurowa, informatyczna, utrzymanie czystości itp.). Wobec powyższego osobami pełniącymi funkcje publiczne oraz mającymi związek z pełnieniem takich funkcji będą więc nie tylko zastępcy Prezydenta i Skarbnik Miasta. Z przekazanych akt sprawy nie wynika, aby organ dokonał analizy zakresu obowiązków każdej konkretnej osoby pod względem oceny wykonywanej przez nią pracy, a więc oceny, czy w określonym zakresie nie wykonuje ona jednak funkcji publicznej i nie chodzi tutaj, jak wskazał Sąd w powołanym wyroku, jedynie o zawężenie tych uprawnień do wydawania decyzji z upoważnienia organu. W realiach niniejszej sprawy przedstawiony materiał dowodowy nie pozwala natomiast na weryfikację, czy wykaz osób pełniących funkcje publiczne, które otrzymały nagrodę w 2015 r. przekazany stronie skarżącej jest kompletny, gdyż we wskazanym przez Sąd zakresie organ nie uczynił jakichkolwiek jasnych i rzeczowych ustaleń.

Rozpatrując wniosek organ winien zatem raz jeszcze dokonać analizy zakresu czynności, obowiązków powierzonych pracownikom samorządowym, upoważnień do działania w imieniu Gminy, z uwzględnieniem wykładni pojęcia osób pełniących funkcję publiczną dokonanej przez Sąd w przywołanym wyroku. Natomiast w zależności od tych ustaleń organ udzieli informacji publicznej bądź w przypadku, gdy ze względu na art. 5 ust. 2 u.d.i.p. informacja nie będzie mogła być udzielona wyda decyzję na podstawie art. 16 ust. 1 u.d.i.p.. Przy czym wydanie tej decyzji powinno nastąpić z uwzględnieniem przepisów k.p.a., decyzja ta powinna zatem odpowiadać wszelkim wymogom wynikającym z art. 107 § 1-3 k.p.a, w tym zawierać szczegółowe uzasadnienie prawne i faktyczne, a nadto zgodnie z art. 16 ust. 2 pkt 2 u.d.i.p. uzasadnienie takiej decyzji powinno zawierać także imiona i nazwiska oraz funkcje osób, które zajęły stanowisko w toku postępowania o udostępnienie informacji, oraz

oznaczenie podmiotów, ze względu na których dobra, o jakich mowa w art. 5 ust. 2 u.d.i.p., wydano decyzję o odmowie udostępnienia informacji.

Mając powyższe na uwadze Sąd, na podstawie art. 149 § 1 pkt 1 P.p.s.a., zobowiązał organ do załatwienia wniosku skarżącego Stowarzyszenia z dnia 22 lutego 2016 r. w zakresie dotyczącym pozostałych pracowników, których w piśmie z 19 września 2017 r. nie wymieniono imiennie, a którym nagrody wypłacono, w terminie 14 dni liczonym zgodnie z art. 286 § 2 P.p.s.a..

Jednocześnie Sąd, na podstawie art. 149 § 1a P.p.s.a., stwierdził, że beczynność organu nie miała miejsca z rażącym naruszeniem prawa. Oceniając tę kwestię Sąd wziął pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy a zwłaszcza to, że zachowanie organu nie miało cech lekceważącego traktowania obowiązków nałożonych nań z mocy ustawy. Trzeba bowiem mieć na względzie, że organ udzielił odpowiedzi na wniosek strony skarżącej, ustosunkowując się do żądań zawartych w tym wniosku, zaś beczynność w tej sprawie polegała na niewydaniu decyzji odmownej, co wynikało jednak z błędnej interpretacji u.d.i.p. oraz wyrażonej w wyroku oceny prawnej i przejawiało się w przekonaniu organu, że wystarczy poinformowanie strony o tym, że informacja nie może być udostępniona ze względu na ograniczenia ustawowe. Powyższe nie daje podstaw do uznania, że działania organu w niniejszej sprawie zakwalifikować można jako podejmowane z rażącym, to jest oczywistym i niebudzącym wątpliwości naruszeniem prawa. W związku z tym orzeczono, jak w pkt 3 wyroku. Z powyższych przyczyn Sąd nie znalazł podstaw do wymierzenia organowi grzywny i dlatego w tej części skarga została oddalona z mocy art. 151 P.p.s.a., o czym orzeczono w pkt 4 wyroku. Ponieważ skarga została uwzględniona o kosztach postępowania należnych skarżącemu od organu orzeczono w pkt 5 wyroku na podstawie art. 200, art. 205 § 1 P.p.s.a. Na koszty te składa się wpis od skargi w kwocie 100 zł. Rozpoznanie sprawy w trybie uproszczonym na posiedzeniu niejawnym nastąpiło zgodnie z art. 119 pkt 3 i art. 120 ww. ustawy.

Na oryginale właściwe podpisy
za zgodność z oryginałem
SPECJALISTA
Agnieszka Rogowska-Bil

WOJEWÓDZKI SĄD ADMINISTRACYJNY
w Gliwicach
ul. Pymasa Stefana Wyszyńskiego 2
44-101 GLIWICE

R

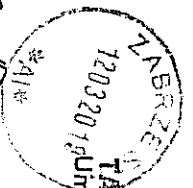
(00)259007734837292219

(00)259007734837292219

POLECONA
ZA POTWIERDZENIEM ODBIORU

Sygn. akt *F 813/6 393/R*

18003.18

OPLATA POBRANA
TAXE PERÇUE - POŁOGNE
Umowa z Poczta Polska S.A.
ID nr 376884/S AWIZOWANO

data 2018-03-15

